

[Aidt.]

værdsat paa en helt anden Maade, end det har været Tilfældet. Saa havde Skolen kunnet drage mange flere gode Kræfter med ind i sit Arbejde.

Der er god Mening i, ja, det er det eneste rimelige og forsvarlige, at et Samfund ser saa alvorligt paa Spørgsmaalet om Undervisning og Opdragelse, at det regner Arbejdet med Børn og unge ikke blot for et vigtigt Arbejde, men for et af de allervigtigste, Samfundet overhovedet har. Hvis man vil Slægtens Fremgang paa det ene eller det andet Omraade, maa man altid begynde med Børnene og med de unge. Konsekvensen heraf burde være, at man i Praksis viste dette Syn paa Tingene, at Samfundet vurderer Lærerens Gerning højt ved at yde ham gode økonomiske Kaar. Han har alt for længe levet paa Sultekaar. En god økonomisk Placering af Læreren højner Agtelsen for hans Arbejde, og det er netop, hvad Arbejdet her trænger til, paa nøjagtig samme Maade som der er Agtelse for f. Eks. en Dommers Arbejde. Man hjælper Arbejdet til Anseelse ved at placere Stillingen højt, saadan at det fattes af alle, at det er et overordentlig betydningsfuldt Arbejde, det her drejer sig om.

En Lærerstand, som lider under aandelig og legemlig Træthed og økonomiske Bekymringer er vort Samfund aldeles ikke tjent med. Derfor er den økonomiske Bedring for Lærerstanden, som Lovforslaget bringer, et Skridt i den rigtige Retning og bør hilses med Glæde ikke blot af Lærerstanden, men navnlig og især af Samfundet. Bedringen ses baade i den mere rimelige Fordeling i Forholdet mellem det pensionsgivende Tillæg, Løn og de øvrige Tillæg og tillige ved den hurtigere Opnaaelse af det fulde Alderstillæg.

Med Hensyn til de ansatte Lønninger vil jeg gerne sige, at det maa betegnes som et absolut Gode for Skolen, at Skoleledere, Skoledirektører og Skoleinspektører faar en virkelig god Løn for det Arbejde og det Ansvar, de som Skolens Førstemænd staar i. Det er med til udadtil at give Skolen og Arbejdet her Anseelse.

Det samme maa siges om Placeringen af Viceinspektøren, der skal staa som Stedfortræder for Skolelederen og deltage i hans Arbejde. Der er dog en lille Indvending at gøre med Hensyn til Viceinspektørens Forhold. Naar det i Bemærkningerne til Lovforslagets § 48 hedder: „Den i Stk. 1 foreslaaede Regel maa komme til Anvendelse paa de nuværende Viceinspektører, idet Stillingernes Lønning er ændret saa stærkt,

at Klassen maa betegnes som en Lønningsklasse“, er der Grund til paa de efter den gamle Lov ansatte Viceinspektørers Vegne at protestere.

I Bemærkningerne til Lovforslagets § 32 hedder det: „Efter den nugældende Lovs Regler om Lønninger ved Købstadskolerne findes der for det fast ansatte Lærerpersonele 3 Lønningsklasser, nemlig Overlærerklassen, Viceinspektørklassen og den almindelige Købstadlærerklasse“. Og videre: „Viceinspektørklassen, der indførtes ved Lønningsrevisionen i 1931 og i de mellemliggende Aar har udviklet sig til at blive et betydningsfuldt Led i Skolevæsenets administrative Ophugning, lønnes paa hvert Trin 240 Kr. over den almindelige Købstadlærerklasse“.

Da det altsaa anerkendes, at der efter den nugældende Lov findes tre Lønklasser, nemlig Købstadoverlærerklassen, Viceinspektørklassen og den almindelige Købstadlærerklasse, er det ganske urimeligt at tale om, at de nuværende Viceinspektører rykker op i en højere Lønningsklasse.

Viceinspektører fandtes uimodsigeligt i den gamle Lov; det maa derfor være de nuværende Viceinspektørers soleklare Ret med Hensyn til Alderstillæg at bevare deres hidtidige Tjenestealder. Det vil sige, at de nuværende Viceinspektører maa behandles efter Lovforslagets § 48, Stk. 3, hvor der staar: „Lærere, der ved Lovens Ikrafttræden forbliver i deres hidtidige Stillinger, uden at Oprykning til højere Lønningsklasse har fundet Sted, bevarer med Hensyn til Alderstillæg deres hidtidige Tjenestealder.“ Paastanden om, at Viceinspektørers Løn er ændret saa stærkt, at Klassen maa betegnes som en ny Lønningsklasse, kan ikke anerkendes. Det samme kunde ogsaa hævdes med Hensyn til Skoledirektører og Skoleinspektører; Stillingen har stadig været der, og da det Arbejde, der kræves efter den nye Lov, er ganske det samme som det, der er udført efter den gamle Lov, kan der ikke gives nogen saglig Begrundelse for de i Bemærkningerne til § 50 fremsatte Paastande.

Hvad angaar den foreslaaede Overlærerordning, som et Flertal af Kommissionen har tiltraadt, vil jeg meget anbefale, at den bliver indført paa samme Maade som Lektorordningen ved Gymnasieskolerne, det vil sige, at den i Hovedsagen kommer til at virke som en Anciennitetsordning og ikke paa den Maade, at unge og yngre af usaglige Hensyn gives saadant Avancement fremfor deres ældre veltjente Kolleger — usaglige Hensyn er vi desværre ikke helt ukendte med inden for Skoleverdenen, men de bør i alle